Karta modułu/przedmiotu

Wypełnia Zespół Kierunku							
	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): **MODUŁ WYBIERALNY - Z ZAKRESU PSYCHOLOGII KLINICZNEJ I ZDROWIA**					Kod modułu: G	
	Nazwa przedmiotu: **NEUROPSYCHOLOGIA KLINICZNA**					Kod przedmiotu: G/64	
	Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej przedmiot / moduł: **INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY**						
	Nazwa kierunku: **PSYCHOLOGIA**						
	Moduł: **psychologia kliniczna i zdrowia**						
	Forma studiów: **STACJONARNE**		Profil kształcenia: **PRAKTYCZNY**			Poziom studiów: **jednolite studia magisterskie**	
	Rok / semestr**: IV/7**		Status przedmiotu /modułu: **OBOWIĄZKOWY**			Język przedmiotu / modułu: **POLSKI**	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć (godz.)	**30**	**30**				

Koordynator przedmiotu / modułu*	Prof. dr hab. Mariola Bidzan
Prowadzący zajęcia*	Prof. dr hab. Mariola Bidzan, dr hab. Anna Rasmus
Cel kształcenia przedmiotu/ modułu	Przekazanie studentom wiedzy na temat klinicznego aspektu relacji zachodzących pomiędzy mózgiem i zachowaniem, ze szczególnym uwzględnieniem wybranych zaburzeń funkcjonowania osób dorosłych z nabytym uszkodzeniem mózgu o zróżnicowanej etiologii.
Wymagania wstępne	Teorie psychologiczne w kontekście klinicznym

** Zmiany koordynatora przedmiotu oraz prowadzącego zajęcia dokonuje Dyrektor Instytutu po akceptacji Prorektora ds. Kształcenia. Nowy koordynator przedmiotu oraz prowadzący przedmiot potwierdza zapoznanie się z treściami zawartymi w karcie przedmiotu.*

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Nr efektu uczenia się/ grupy efektów	Opis efektu uczenia się	Kod kierunkowego efektu uczenia się
01	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia dotyczące klinicznego aspektu relacji zachodzących pomiędzy mózgiem i zachowaniem, ze szczególnym uwzględnieniem wybranych zaburzeń funkcjonowania osób dorosłych z nabytym uszkodzeniem mózgu o zróżnicowanej etiologii.	PS_W07
02	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu neuropsychologii klinicznej w celu dokonania analizy złożonych problemów psychologicznych, klinicznych oraz diagnozowania i projektowania działań zorientowanych praktycznie; potrafi przeprowadzić badania diagnostyczne jednostki dla celów klinicznych, integrować wyniki badań.	PS_U01 PS_U14

03	Student w oparciu o wiedzę i kompetencje praktyczne potrafi wybrać i zastosować właściwy sposób postępowania z pacjentem, dobierając cele, metody i środki do wykonania badań neuropsychologicznych dzieci, młodzieży, osoby dorosłej.	PS_U13
04	Student wykazuje gotowość do przyjmowania odpowiedzialności za swoje przygotowanie do pracy neuropsychologa i własny rozwój zawodowy, jest wrażliwy, identyfikuje problemy moralne i dylematy etyczne, w działalności zawodowej.	PS_K02 PS_K05

TREŚCI PROGRAMOWE

Wykład

NEUROPSYCHOLOGIA KLINICZNA DOROSŁYCH

1. Przedmiot i zakres badań neuropsychologii klinicznej
2. Rozwój poglądów na związek mózg – zachowanie
3. Etiopatogeneza zaburzeń neurobehawioralnych
4. Syndromologiczna analiza zaburzeń neurobehawioralnych
5. Zaburzenia komunikacji po uszkodzeniu mózgu – afazja i objawy pokrewne
6. Neuropsychologiczna charakterystyka zespołów otępiennych
7. Dezorganizacja działania na przykładzie dysfunkcji wykonawczych
8. Zastosowanie wiedzy neuropsychologicznej poza kliniką chorób neurologicznych
9. Reedukacja i reintegracja osób z deficytem mózgowym

NEUROPSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY

1. Schemat badania neuropsychologicznego dziecka w ujęciu eksperymentalno - klinicznym, znaczenie i funkcje diagnozy neuropsychologicznej w zależności od etiologii i mechanizmów patologii mózgu.
2. Metody oceny funkcji ruchowych i percepcyjnych (wzrokowych, słuchowych, somestetycznych) oraz ich interpretacja, objawy agnostyczne u dzieci, neuronalne podłoże symptomów.
3. Metody oceny funkcji mnestycznych, objawy trudności i zaburzeń procesu pamięci oraz uczenia się, ich neuronalne podłoże.
4. Metody oceny funkcji uwagowych, zróżnicowanie objawów w zależności od lokalizacji patologii mózgowej.
5. Metody oceny funkcji wykonawczych, analiza zależności pomiędzy funkcjami wykonawczymi, a dysfunkcjami czołowymi.
6. Zaburzenia rozwoju systemu językowego, metody oceny.
7. Znaczenie prawej półkuli w realizacji funkcji językowych.
8. Neuropsychologia zaburzeń rozwojowych: dysleksja rozwojowa, ADHD, autyzm, FAS.
9. Znaczenie neuropsychologa w klinice neurochirurgii dziecięcej (urazy czaszkowo-mózgowe, procesy rozrostowe, mózgowe skutki zaburzeń krążenia mózgowego).

Ćwiczenia

METODY MULTISENSORYCZNE W REHABILITACJI DZIECI, MŁODZIEŻY I DOROSŁYCH Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ

Metody multisensoryczne: definicje, rodzaje i zastosowania w edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną i innymi niepełnosprawnościami.

Kompetencje logiczno-matematyczne w strukturze kompetencji społecznych. Przykłady z Inwentarzy Gunzburga PAC-1 i PAC-2 oraz innych skal diagnozy poziomu społecznego funkcjonowania.

Numicon i Stern Aritmetic Block (SAB)– wprowadzenie. Prezentacja materiałów. Założenia teoretyczne systemu. Obszary zastosowań.

Reprezentacja liczby w Numicon i SAB.

Wielozmysłowe ujęcie liczby i operacji na liczbach

Porównywanie wielkości. Algorytmy sensoryczne czterech podstawowych działań: dodawania, odejmowania, mnożenia i dzielenia. Zalety i ograniczenia systemów. Monety i banknoty: rozpoznawanie i rozmienianie, dodawanie nominałów. Odkrywanie czasu: Zegar Charlotte. Wykorzystanie Somasześcanów Haina w rehabilitacji dziecka: Planowanie przestrzeni Formy przestrzenne a integracja wielozmysłowa Inne metody multisensoryczne w rehabilitacji dziecka z niepełnosprawnością. Zastosowanie metod multisensorycznych w rehabilitacji dzieci z rzadkimi chorobami genetycznymi: Zespołem Angelmana Zespołem Smitha Magenisa Dystrofią Mięśniową Duchenne`a Zajęcia z wykorzystaniem metod multisensorycznych z pacjentem z rzadką chorobą genetyczną- zajęcia w sali z lustrem weneckim (2 spotkania)
Laboratorium
Projekt
Seminarium
Inne

Literatura podstawowa*	Herzyk A. (2005). Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. 2. Jodzio K., Nyka W.M. (red.) (2008). Neuropsychologia medyczna. Wybrane zagadnienia (s. 13-66). Sopot: Wydawnictwo Arche. 3. Jodzio K. (2011). Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej. Warszawa: Difin. 4. Prigatano G.P. (2009). Rehabilitacja neuropsychologiczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 5. Walsh K., Darby D. (2008). Neuropsychologia kliniczna Walsha. Gdańsk: GWP.
Literatura uzupełniająca*	Cummings J.L., Mega M.S. (2006). Neuropsychiatria. Wrocław: Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner.
Metody kształcenia stacjonarnego	Wykład informacyjny, problemowy, prezentacja multimedialna, projekt, ćwiczenia, pokaz, film, studium przypadku, analiza dokumentów
Metody kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	*Metoda projektów z wykorzystaniem zdalnych technik audiowizualnych.*

** Literatura może być zmieniona po akceptacji Dyrektora Instytutu*

Metody weryfikacji efektów uczenia się	Nr efektu uczenia się/grupy efektów
Aktywność na zajęciach, dyskusja	01-04
Projekt (case study)	02-04
Prezentacja zagadnienia	01

Formy i warunki zaliczenia	Zaliczenie z oceną – przygotowanie prezentacji i projektu

NAKŁAD PRACY STUDENTA			
Rodzaj działań/zajęć	Liczba godzin		
	Ogółem	W tym zajęcia powiązane z praktycznym przygotowaniem zawodowym	W tym udział w zajęciach przeprowadzanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
Udział w wykładach	30	-	10
Samodzielne studiowanie	10	-	
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych, warsztatach, seminariach	30	20	
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń	10	10	
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	10	10	
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	9	5	
Udział w konsultacjach	1		1
Inne			
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	100	45	11
Liczba punktów ECTS za przedmiot	**4**		
Liczba punktów ECTS związana z zajęciami praktycznymi	**1,8**		
Liczba punktów ECTS związana z kształceniem na odległość (kształcenie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość)[1]	**0,4**		
Liczba punktów ECTS za zajęciach wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	**2,4**		

[1] W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo